

Palig-ona ang Atong Pagtuo

"Miingon ang mga apostoles sa Ginoo, Dugangi ang among pagtuo."

Lucas 17:5

Samtang nagkadool na ang katapusan sa laing tuig, angay nga susihon nato ang importante nga hilisgutan sa pagtuo. Ang pulong nga pagtuo makita sa gatusan ka beses sa Bibliya. Tingali ikatingala, gawas sa duha, tanan niini makita sa Bag-ong Tugon, ug sa tanang paggamit niini sa Bag-ong Tugon, 216 niini nahitabo pagkahuman sa Adlaw sa Pentekostes. 29 ka beses ra makita ang pulong sa mga Ebanghelyo, ug sa Ebanghelyo ni Juan, wala gayud makita ang pulong nga pagtuo. Makapaikag usab nga hinumduman nga hapit katunga sa paggamit sa pulong nga pagtuo sa Bag-ong Tugon makita sa usa sa tulo ka mga libro—Roma, Galacia, ug Hebreohanon. Busa, aron mas mapahalagahan kining hilisgutan, mahimo natong tan-awon kining tulo ka sulat ni Pablo isip pangunang tinubdan sa impormasyon ug pagsabot mahitungod sa pagtuo.

Sa dili pa motan-aw sa Bag-ong Tugon, gusto namo una tan-awon ang rekord sa Daang Tugon. Bisan pa man nga sa unang tan-aw dili kaayo gibug-atan ang

Disyembre 2025

pagtuo sa mga sinulat sa Daang Tugon, ang duha ka paghisgot nga narekord nagpakita sa kahinungdanon nga gihatag sa Dios niini. Ang unang paggamit mao ang mga pulong sa Dios nga gipunting sa nasud sa Israel, nga nagasaway kanila tungod sa ilang kakulang sa pagtuo. "Itago ko ang akong nawong gikan kanila," miingon siya, "ug tan-awon ko unsa ang ilang katapusan; kay usa sila ka baliko nga kaliwatan, mga anak nga walay pagtuo." (Deuteronomio 32:20). Ang lain pang reperensya sa daang testamento mahitungod sa pagtuo makita sa sinulat sa propeta Habakkuk. "Ang matarong mabuhi pinaagi sa iyang pagtuo." (Habakkuk 2:4). Ang apostol Pablo nagkomento sa duha ka bersikulo sa bag-ong testamento. Bisan dili direkta nga pagtumong sa bersikulo sa Deuteronomio, miingon si Pablo nga ang Israel wala makab-ot sa pagkamatarong "kay wala nila kini gipangita pinaagi sa pagtuo." (Roma 9:32). Ang kasulatan ni Habakkuk gikutlo ni Pablo sa tulo ka lain-laing higayon sa iyang mga sinulat—sa Roma 1:17, Galacia 3:11, ug Hebreohanon 10:38. Nasabtan nato, busa, nga bisan pa kadaghanan sa mga reperensya sa kasulatan bahin sa pagtuo naa sa Bag-ong Tugon, ang basihanan niining hinungdanong hilisgutan gitukod sa Dios sa mas sayo pa nga panahon.

Yawi sa Pagsabot sa Pagtuo

Sa pagsugod sa atong leksyon, gusto namo nga ilista ang upat ka yawe nga punto bahin sa pagtuo. Una, sukad sa paglalang sa tawo, ang pagtuo usa ka hingpit nga gikinahanglan aron ang bisan kinsa makabarog uban sa Dios ug makapanunod sa Iyang mga saad, bisan sa yuta o sa langit. (Hebreohanon 11:6). Ikaduha, ang Balaod ni Moises wala magpasiugda sa pagtuo, kondili sa mga buhat—ang pagtuman sa mga sugo ug sa mga seremonyas sa Kautukan. (Efeso 2:15). Ikatulo, kadtong nakapahimuot sa Dios sa panahon sa Daang Tugon—ang mga Karaan nga Matarong—dawat-dawat sila kaniya dili tungod kay nakatuman sila sa Balaod, kondili tungod sa ilang pagtuo. (Roma 4:13; Hebreohanon 11:1,2). Ika-upat, alang sa katawhan sa Dios nga nagpuyo pagkahuman sa Pentekostes, adunay dili mapabulag nga kalambigitan tali sa pagtuo ug espirituwal nga pagkahimugso sa sinugdanan sa Kristohanong paglakaw, ingon man sa adlaw-adlaw nga paglihok sa Balaang Espiritu ug sa pag-uswag sa pagtuo hangtod sa katapusan niining paglakaw. (1 Corinto 12:7-9; Galacia 3:14). Kini nga katapusang punto makatabang kanato nga masabtan kung unsa ka katingalahan ang pagtuo sa mga Karaan nga Balaan. Wala sila matawo sa Balaang Espiritu, apan dako kaayo ang ilang pagtuo.

Ang yawi sa pagtuo sa mga karaang bayani sa Daang Tugon mao nga kini usa ka proseso, usa ka kalamboan, dili lang usa ka sandaling pagtuo. Ang pagtuo alang kanila nahimong usa ka paagi sa kinabuhi. Nagdumala kini sa ilang tibuok panan-aw sa kalibutan diin sila nagpuyo ug sa ilang dapit niini. Si Abraham, pananglitan, nangita og usa ka siyudad nga adunay langitnong pundasyon, gitukod sa Dios, nga nagtuo nga ang Dios adunay plano alang sa usa ka butang sa umaabot nga mas maayong kahimtang alang kaniya ug sa tibuok kalibutan kaysa sa nahugno nga kahimtang nga naglungtad sa iyang mga adlaw. Hebreohanon 11:10

Sa susama, alang sa anak sa Dios karon, ang pag-uswag sa pagtuo usa usab ka proseso. Ang pagtuo sa panahon sa pagkahimugso sa Espiritu Santo gikinahanglan sa usa ka sukod, apan kini usa pa lamang ka sinugdanan, wala pa ma-uswag ug wala pa masulayi. Ang pag-uswag sa pagtuo magsugod sa paghalad ug pagkahimugso sa espiritu, apan dili kini matapos hangtod sa kamatayon ug pagkahimugso sa espiritu. Ang tinuod nga pagtuo dili ang pag-ingon nga kita "galuwas" o "natawo pag-usab," unya kadaghanan kalimtan na lang kini, ug motuo nga tungod niini Kristohanon na kita. Sa kasukwahi, ang pagtuo ug ang pag-uswag ug pag-abante niini human sa pagkahimugso sa espiritu

mao ang yawi aron mahimong tinuod nga Kristohanon. Sama sa giingon ni Pablo: "Dili ko ikauwaw sa ebanghelyo ni Cristo: kay kini ang gahum sa Dios alang sa kaluwasan sa tanang motuo. ... Kay dinhi gipadayag ang pagkamatarong sa Dios gikan sa pagtuo ngadto sa pagtuo: ingon sa gisulat, Ang matarong mabuhi pinaagi sa pagtuo." (Roma 1:16,17). Usa ka hubad nagbasa sa usa ka bahin sa bersikulo 17 ingon "pagkamatarong nga pinaagi sa pagtuo gikan sa sinugdanan hangtod sa katapusan." Sa laing pagkasulti, ang pagkinabuhi pinaagi sa pagtuo ug pag-uswag "gikan sa pagtuo ngadto sa pagtuo" usa ka padayon nga proseso sa tibuok Kristohanong kinabuhi, dili lang usa ka gutlo nga pagtuo.

Gikinahanglan gihapon ang Pagtuo

Mahimong pangutan-on, "Nanginahanglan pa ba kita og pagtuo?" Human sa tanan, mas dako na karon ang atong kahibalo sa plano sa kaluwasan sa Dios kaysa kaniadto. Daghang mga propesiya sa Bibliya ang natuman na o anaa pa sa proseso sa pagtuman. Aduna kitay karon daw walay katapusang suplay sa mga tabang sa Bibliya ug may kalabutan nga materyal sa pagtuon. Tingali dili na ingon ka-importante karon ang pagtuo sama kaniadto . Si Jesus, nga nagtumong sa atong panahon, nangutana og kalabotang pangutana, "Sa pag-abot

sa Anak sa Tawo, makakaplag ba siya og pagtuo sa yuta?" (Lucas 18:8). Bisan wala niya direkta nga gitubag kini nga pangutana, gipasabot ni Jesus pinaagi sa iyang mga pulong nga ang pagtuo gayud gikinahanglan gihapon sa atong panahon, ug dugang pa, nga dili niya kini makita nga daghan. Kini nga kamatuoran, sa iyang kaugalingon, makatabang kanato nga masabtan ang dakong kahinungdanon sa pagtuo sa atong panahon, sa dihang gamay na ra kaayo ang nahabilin niini sa yuta. Bisan pa nga mas klaro nato makita ang dakong plano sa kaluwasan sa Dios kaysa sa bisan unsang miaging panahon, dili kini angayng makapamenos sa panginahanglan sa pagtuo. Sa tinuud, samtang mas daghan nato makita ug masayran, mas angay nato masabtan kung unsa pa kadaghan ang wala pa nato masayri o hingpit natong masabti, ug mao kana ang papel sa pagtuo. Ang mga pulong ni Pablo angay gihapon nga kusog nga mogungog sa atong kasingkasing: "Nagagialaw kami pinaagi sa pagtuo, dili pinaagi sa panan-aw." 2 Corinto 5:7

Pananglitan, nakakita ug nakahibalo si Abraham sa pipila ka mga butang bisan pa sa iyang panahon. Nahibalo siya nga makahimo ang Dios og mga milagro, sama sa pagkahimugso sa usa ka anak nga lalaki sa dihang siya ug si Sara lampas na sa edad sa pagpanganak. Nahibalo usab si Abraham nga

makaluwas ang Dios gikan sa kamatayon, nga makita sa iyang pag-apil sa halad kang Isaac. (Roma 4:16-21; Hebreohanon 11:17-19). Kining mga butanga nakita ug naappreciate ni Abraham pinaagi sa iyang literal nga mga mata. Labaw pa niini, nakita niya sa mata sa pagtuo ang usa ka panahon sa umaabot nga, pinaagi sa usa ka binhi, panalanginan ang tanang pamilya sa yuta. (Genesis 12:3; 22:18). Wala niya masayri kung giunsa o kanus-a kini mahitabo, apan nagtuo siya nga matuman kini. Kita karon nakakita usab og daghang mga butang, apan dili pa nato hingpit nga nahibal-an ang tanan. Nakita nato ang dakong panahon sa kalisud nga nagpadayon sa atong palibot, apan daghan sa mga detalye sa mga panghitabo nga umaabot wala pa nato masayri. (Daniel 12:1). Nakita nato ug nasabtan nga ang gidaghanon sa lawas ni Cristo dinhi sa pikas kilid sa tabing nagakagamay, apan wala kita kahibalo sa adlaw o sa takna nga mosulod sa himaya ang katapusang miyembro. Kini, ug uban pang mga butang, atong nakita sa bahin-bahin, apan nagtuo kita nga kini tanan madala sa hingpit sumala sa hanay sa Dios. 1 Corinto 13:12

Masulti nga magkinahanglan kita og mas dako nga pagtuo samtang nag-andam kita sa pagsulod sa 2026 kaysa sa gikinahanglan ni Abraham sa iyang panahon, kaysa sa gikinahanglan sa unang Simbahan, kaysa sa gikinahanglan sa mga balaan

nga nagpuyo sa sinugdanan sa pag-ani, ug kaysa sa gikinahanglan nato sa miaging tuig. Masiguro nato nga gikinahanglan ang nagkadako nga sukod ug pag-uswag sa pagtuo, sumala sa mga kahimtang ug kasinatian sa katawhan sa Ginoo nga nagpuyo sa matag panahon, aron hingpit nga makapahimuot sa Dios.

Duha ka Bahin sa Pagtuo - Sustenido ug Ebidensya

Ang pipila ka elemento sa pag-uswag sa usa ka Kristohanon wala gi-define pag-ayo sa Kasulatan, apan ang pagtuo gi-define. Gihatag ni Pablo ang kahulugan niini: "Karon ang pagtuo mao ang substansya sa mga butang nga gilauman, ang ebidensya sa mga butang nga wala makita." (Hebreohanon 11:1). Makita nato dinhi nga ang pagtuo dili mao ang "mga butang nga gilauman," ni ang "mga butang nga wala makita." Kini, sa baylo, mao ang "sustansya" ug "ebidensya" niining mga butanga. Ang atong "gilauman" mao ang pagtuman sa plano sa Dios, dili lamang para sa Iyang simbahan, kondili usab sa takdang panahon para sa tibuok kalibutan. Ang pagtuo, ingon ni Pablo, mao ang "sustansya" sa atong gilauman. Ang pulong nga substance dinhi nagpasabot og "pagpahiluna sa ilawom, o suporta." Ang suporta, o substansya, sa

atong paglaum mao ang Pulong sa Dios, ang Bibliya. Kini nga pundasyon sa kamatuoran mao ang naghatag kanato sa substansya sa atong paglaum. Gihisgutan kini ni Pablo sa lain nga dapit sa ingon niini: "Kining paglaum atong gihuptan ingon usa ka angkla sa kalag, nga sigurado ug lig-on, ug nga misulod paingon sa sulod sa tabing." Hebreohanon 6:19

Ang ikaduhang aspeto sa pagtuo, sumala ni Pablo, mao ang "evidensya sa mga butang nga dili makita." Kadtong mga butang nga dili nato makita, sa kinatibuk-an, mao kadtong naa sa umaabot, bisan ugma, sunod semana, sunod tuig, o sa daghang katuigan pa. Sa tanang niini nga mga kaso, wala kita kahibalo sa espesipikong mga kasinatian sa atong kinabuhi nga mahitabo. Ang pulong nga evidensya nagpasabot og "usa ka pruwera o pagpamatuod." Ang evidensya sa mga butang nga naa sa umaabot, may kalabotan sa pagtuo, gipakita pinaagi sa nahimo sa Dios sa nangagi. Sa laing pagkasulti, mahimo natong tan-awon pagbalik ang atong mga kasinatian ug ang sa katawhan sa kinatibuk-an ug makita nga ang Dios nagbuhat nga walay kapakyasan hangtod karon ug hingpit nga gihimo ang matag gamay nga detalye sa iyang plano. Dinhi makita ang evidensya nga nagpasiguro kanato mahitungod sa mga butang nga umaabot—ang dili nato makita. Tungod sa evidensya, o pruwera, sa nangagi nga paglihok sa

Dios, nga atong makita, karon nagtuo kita sa umaabot nga pagtuman sa Iyang plano, bisan pa sa wala nato makita pag-ayo.

Kining duha ka aspeto sa pagtuo – substansiya ug ebidensya – mahimo usab tan-awon sa kalabotan sa paglihok sa Dios. Ang substansiya sa pagtuo atong matawag nga "ang pagtuo," ang kamatuoran sa plano sa Dios ug ang pagtuman niini. (Judas 1:3). Ang aspeto sa ebidensya sa pagtuo atong matawag nga "ang atong pagtuo." Kini mao ang mga kasinatian sa kinabuhi nga nahitabo na, nagpadayon karon, ug mahitabo pa sa umaabot, nga gipailawom sa mga han-ay sa Dios alang sa matag usa sa Iyang mga anak. Sa pagtan-aw niini, nasayud kita nga Iya kining hingpit nga pagahimoon sa tanang butang sa umaabot, sama sa Iyang gibuhay sa nangagi.

Duha ka matang sa kasinatian ang makatabang kanato sa pagpalambo niining duha ka bahin nga estruktura sa pagtuo. Una, naa kita'y mga kasinatian sa pagkat-on. Kini makatabang kanato sa pagpalambo sa substansiya nga aspeto sa pagtuo. Ang ingon nga mga kasinatian mahimong maglakip sa mga butang sama sa personal nga pagtuon, pag-apil sa nagkalain-laing miting ug tigum sa katawhan sa Ginoo, personal nga meditasyon ug pag-ampo, ug pakig-uban sa uban pang mga Kristohanon. Ang ebidensya nga aspeto sa pagtuo mahimong masulti

nga naugmad pinaagi sa mga kasinatian sa aplikasyon. Lakip niini ang mga kasinatian sama sa pag-atubang sa kalibutan, sa atong trabaho, pag-agi sa nagkalain-laing mga pagsulay ug paglalis, ang atong mga tubag niini nga mga kasinatian, kung giunsa nato pagtubag ang mga kasinatian sa kalibutan, ug kung giunsa nato pag-atubang ang mga kawalay kasigurohan sa kinabuhi. Pinaagi sa pareho nga mga kasinatian sa pagkat-on ug aplikasyon, ang atong pagtuo kinahanglan motubo, mo-uswag, ug modako samtang naglakaw kita sa mga tiil ni Jesus.

Pagpalig-on sa Atong Pagtuo

Sa atong teksto sa kasulatan sa sinugdanan niining leksyon, nangayo ang mga disipulo nga padakoon ni Jesus ang ilang pagtuo. Wala Siya motubag sa klaro, apan gisulti Hinuon unsa ang mahimo sa pagtuo nga gipadako. "Kon kamo adunay pagtuo sama sa liso sa mustasa, moingon kamo niining kahoy sa sikomoro, 'Ikaw, buhata nga mapunit gikan sa imong gamot, ug itanom sa dagat;' ug kini mosunod kaninyo." (Lucas 17:6). Usa ka susamang pahayag ang narekord sa Ebanghelyo ni Mateo, "Kon kamo adunay pagtuo sama sa liso sa mustasa, moingon kamo niining bukid, 'Lakaw, ilabay sa dagat!' ug molihok kini; ug walay bisan unsa nga dili kamo mahimo." (Mateo 17:20). Sa duha ka pahayag, makita nato nga ang

pagdugang sa pagtuo may kalabotan sa mga butang nga imposible buhaton sa tawo—gipakita pinaagi sa pagbalhin sa kahoy o bukid pinaagi lang sa pagsulti niini. Aron mas ipasiugda kining mga buhat nga daw imposible sa mata sa tawo, iyang gipang-awhag ang ingon nga pagtuo sa usa ka liso sa mustasa, ang labing gamay sa tanang liso. (Marcos 4:31). Sa tinuod, gipahayag ni Jesus nga kung aduna kitay pagtuo nga sama sa liso sa mustasa, mahimo natong buhaton ang mga butang nga imposible sa pananaw sa tawo.

Ang pagpadako sa atong pagtuo, busa, may kalabotan sa pag-ila ug pagsalig nga ang Dios makabuhay og mga butang nga dili mahimo pinaagi sa gahum sa tawo, bisan kini direkta nga may kalabotan kanato o sa pagtuman sa iyang plano sa kinatibuk-an. Wala gihatag ni Jesus sa iyang mga disipulo kining hangyo tungod kay nahibalo siya nga ang ingon nga pagdako sa pagtuo mahitabo pinaagi sa kasinatian, ug sa paglabay sa panahon, dili pinaagi sa milagro gikan kaniya o bisan unsang dayon nga aksyon nga iyang mahimo. Sa yano lang, ang pagdugang sa pagtuo dili mahitabo sa usa ka gabii, ni sa walay kahibalo. Ang pagdugang sa pagtuo miabot sa mga disipulo - ug kanato usab - pinaagi sa mas pag-ila sa Dios, sa iyang plano, sa iyang kamatuoran, sa "sustansya" sa atong mga

paglaum, ug pinaagi sa mas pag-ila ug pagpasalamat sa iyang pagdumala sa nangagi ug karon, nga mao ang "ebidensya" nga atong gigamit aron atubangon ang umaabot, ang wala pa natong masinati nga mga kasinatian sa kinabuhi.

Gamay nga Pagtuo ug Dako nga Pagtuo

Kung ang pagtuo motubo, nagpasabot kini nga usahay wala nato kini gipanag-iya sa hingpit sama sa angay. Tinuod usab kini sa mga disipulo sa atong Ginoo atol sa iyang ministeryo dinhi sa yuta. Sa upat ka lain-laing higayon gisultihan sila ni Jesus nga sila , "gamay ang pagtuo." (Mateo 6:26-30; 8:25,26; 14:28-32; 16:5-10). Wala'y igong luna aron hisgutan kini nga mga kasulatan sa detalye, gawas sa paghatag og mubo nga paghulagway sa mga problema nga nakababag sa pagtuo sa mga disipulo ug, usahay, sa atong pagtuo usab.

Sa mga nahisgotan nga mga kaso, kulang ang pagtuo tungod sa: kabalaka mahitungod sa kasamtangan ug umaabot nga mga panginahanglan sa kalibutan, lakip na ang mga posibleng dili man gani matuman; kahadlok atol sa mga unos sa kinabuhi nga moabot sa mga anak sa Dios panagsa; kakulang sa pagpadayon sa pagsalig ug kumpiyansa sa dihang nag-agi sa mga kasinatian nga hingpit nga wala sa kontrol sa unod; ug panghunahuna sa unod,

labi na ang pagkalimot kung giunsa sa Ginoo pagdumala ang nangagi nga mga kasinatian.

Ang mga solusyon sa niining mga pananglitan sa panginahanglan og mas lig-on nga pagtuo mao ang: pag-ilis sa kabalaka bahin sa mga butang sa kalibutan sa pagpangita sa mga espirituhanong butang; paghinumdom nga ang Ginoo nagkontrol sa mga unos sa kinabuhi nga moabot kanato ug pahupayon kini sa dili madugay sa diha nga makita Niya nga kini ang labing maayo para sa atong espirituhanong pag-uswag; pagpalambo sa pagpadayon ug pagkamapailubon sa atong mga kasinatian, nga nagkahibalo nga ang Ginoo dili gayud kita biyaan ni pasagdan; ug paghinumdom sa ebidensya nga naa nato sa hingpit nga pagbuhat sa Dios sa tanang nangagi nga kasinatian sa atong kinabuhi. Kining tanan nga tambal magpalig-on sa atong pagtuo, sama sa nahitabo sa kaso sa mga disipulo ni Jesus. Mateo 6:33; Salmo 107:29; Hebreohanon 13:5; Filippohanon 1:6

Ang Kasulatan naglangkob sa daghang katingalahang mga ehemplo sa pagtuo. Labing mailhan ang salaysay sa Hebreo kapitulo 11, mahitungod sa daghang matinud-anon sa karaang panahon. Kini dili lang nagbaton og pagtuo, kondili mitubo ang ilang pagtuo samtang nagpadayon ang ilang kinabuhi, hangtod sa kamatayon. "Kining tanan

namatay sa pagtuo, nga wala makadawat sa mga saad, kondili nakakita niini gikan sa layo, ug napasiguli, ug giakus-akus kini, ug gipahayag nga sila mga langyaw ug mga biyahero sa yuta." (Hebreohanon 11:13). Kinahanglan usab kita mamatay sa pagtuo, nga nasayud nga sa ingon lang, kon matinud-anon kita, madawat nato ang atong gisaad nga panulondon. Kita usab mga peregrino ug mga langyaw dinhi sa yuta, ug "ang atong pagkamamamayan naa sa langit." (Filipos 3:20). Gibilin nato ang mga katungod ug pribilehiyo sa kalibutan ug nangita kita og "mas maayong yutang natawhan ... usa ka langitnong yutang natawhan." Hebreo 11:16; 1 Pedro 2:11

Mga Tumong alang sa Bag-ong Tuig

Samtang atong tapuson ang 2025 ug mosulod sa Bag-ong Tuig, importante kaayo nga hinumduman nato ang dakong kahinungdanon sa pagpadako ug paghinog sa atong estruktura sa pagtuo. Alang niini, maghimo kita sa mosunod nga mga resolusyon para sa umaabot nga tuig:

1. Pag-aktibo alang sa Ginoo, sa Kamatuoran, ug sa mga igsoon. Pagpaningkamot pag-ayo sa tanang maong bahin, kay ang aktibong kinabuhi Kristohanon usa sa mga yawi sa pagpalig-on sa pagtuo. 1 Timoteo 6:18; Tito 3:8

2. Padayon nga ipunting ang atong pagmeditasyon sa Pulong sa Dios ug sa daghang tabang nga anaa kanato karon. Ang pagtuon sa Pulong sa Dios dili gayud makahatag og lain nga epekto gawas sa pagpalig-on sa substansya sa atong estruktura sa pagtuo. Juan 5:39; 2 Timoteo 2:15

3. Ayaw pagka-apil o pagkabala-ang sa daghang problema sa kalibutan, ni sa ilang solusyon, nga ang gingharian lamang ni Kristo ang makahatag. Kung ang kahimtang sa kalibutan daw nagpalayo kanato gikan sa Pulong sa Dios, o sa kalinaw sa Dios, tingali panahon na aron patyon ang telebisyon o radyo; layo sa kanunay nga pagbomba sa balita ug opinyon pinaagi sa elektronik ug social media; ug likayi kadtong mga butang nga gisulat sa pangatarungan sa tawo nga naghatag og dili magamit nga mga solusyon. Hinumdumi nga ang Dios adunay kontrol sa tanang butang ug dili na kita kinahanglan mabalaka. Filipos 4:6,7; 1 Pedro 5:7

4. Padayon sa pagbantay, hinumdumi nga lahi ang pagbantay ug ang pagka-nabihag ug nabalaka sa mga panghitabo sa kalibutan. Ang magbantay sa tore sa bantay dili moapil sa mga pakig-away sa kalibutan, kondili nagbantay aron makita ang gahum sa Dios samtang gigamit kini aron mapildi ang iyang mga kaaway. Magbantay aron makita ang pagpadayag ug pagtuman sa mga propesiya. Kini

magpalig-on usab sa atong pagtuo. 1 Corinto 16:13;
1 Pedro 4:7

5. Pagmalipayon ug paglipay. Pagpabiling positibo sa imong kinabuhi sa Ginoo, pagpabiling positibo sa imong mga igsoon, pagpabiling positibo ug lig-on sa Kamatuoran, ug pagpabiling positibo sa himayaang resulta sa plano sa Dios. Tan-awa ang tanang kasinatian sa kinabuhi pinaagi sa panan-aw sa dakong plano sa kaluwasan sa Dios, ug ang resulta mao ang pagdako sa pagtuo. Filipos 4:4; 1 Tesalonica 5:16

Ang pagtuo kinahanglan maggiya kanato hangtod sa atong katapusang gininhawa. Alang sa bisan kinsa kanato, mahimo kini karong adlaw, ugma, sunod buwan, sunod tuig, o sa daghang katuigan pa. Bisan pa man unsa kadaghan ang nahibilin nga adlaw sa atong kinabuhi, ang pagtuo kanunay nga gikinahanglan. Pinaagi sa napalambo ug gipakusog nga pagtuo, dili na importante kung taas o mubo ang atong kinabuhi, ni unsa man ang mahitabo sa dalan, kay kita hingpit nga andam na sa espirituhanong paagi aron magmadaugon. "Kini mao ang kadaugan nga nakadaog sa kalibutan, ang atong pagtuo." 1 Juan 5:4

"Dili ninyo kalimtan ang mga miaging adlaw sa dihang nadawat ninyo ang kahayag ug nakasinati kamo og dako ug masakit nga pakigbisog. Kini

tungod kay ang tanan nagtutok kaninyo samtang nag-antos kamo sa mapait nga mga pulong ug lisud nga mga kasinatian, ug tungod usab kay gipili ninyo nga kauban ang mga nakasinati sa susamang pag-antos. Nakig-amgo kamo sa mga gipriso ug malipayon kamo sa dihang gikumpiska ang inyong mga kabtangan, kay nahibalo kamo nga aduna kamo'y mas lig-on ug malungtaron nga bahandi sa Langit. Ayaw ninyo itugot nga ang inyong pagtuo mawala karon—dawata kini uban ang daghang ganti sa umaabot nga kalibutan. Ang mapailubon nga paglahutay mao ang inyong gikinahanglan aron, human ninyo buhaton ang kabubut-on sa Dios, makadawat kamo sa iyang gisaad. Kay sa mubo na lang nga panahon, moanhi siya nga moabot ug dili maglangan. Karon, ang matarong mabuhi pinaagi sa pagtuo; apan kon adunay mobalik, wala'y kalipay ang akong kalag kaniya. Sigurado, dili kita mga tawo nga mahadlok ug mobalik, ... kondili mga tawo nga magpadayon [magpadako] sa ilang pagtuo hangtod hingpit na ang kaluwasan sa ilang mga kalag!" Hebreo 10:32-39